Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

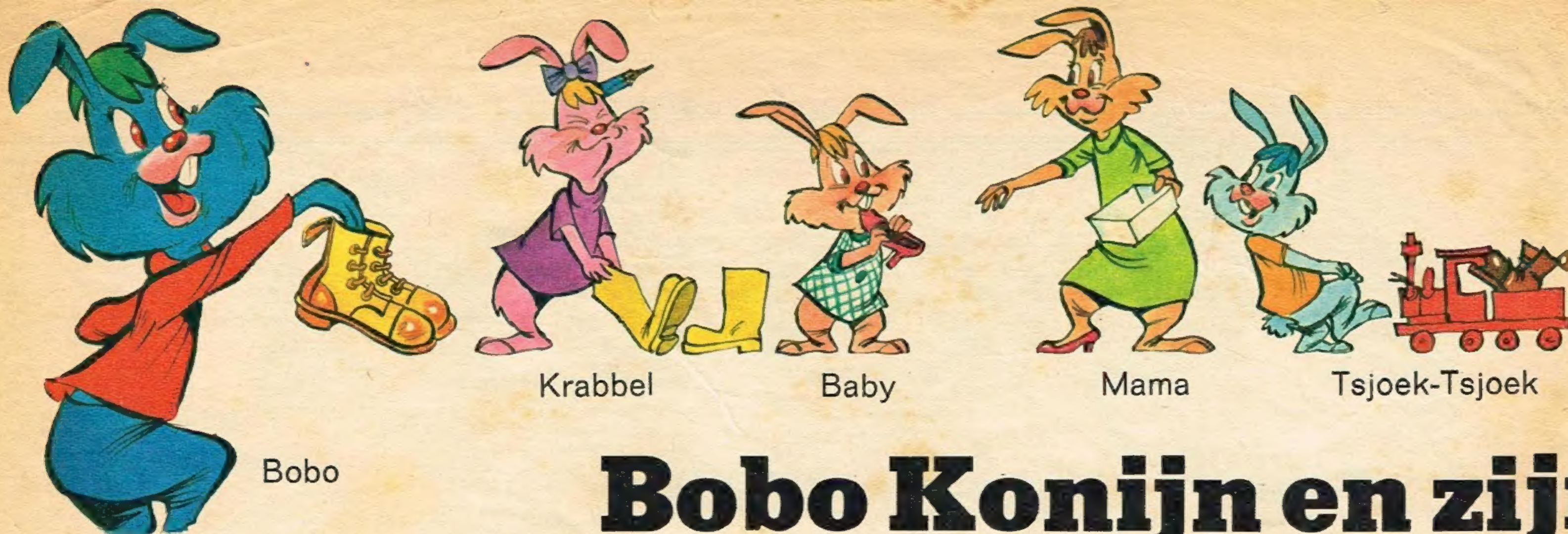
NR. 3 - 18 JANUARI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Fijn! riep Bobo. Baantje glijden!
O, het ijs is spiegelglad.
Maar de kleine vogels zeiden:
Als je valt, dan voel je wat!

Er zijn nóg vier vogels in de plaat verborgen. Zie je ze?

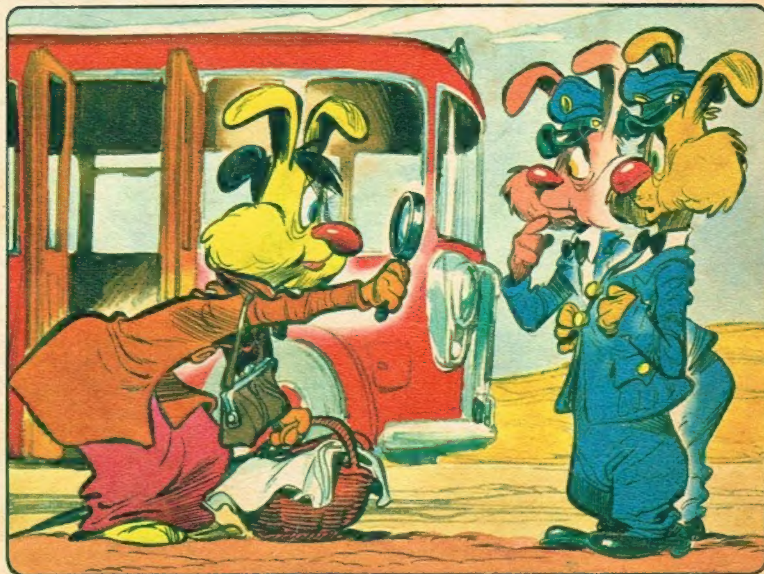
VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo Konijn en zijn

1. Het allernetste konijn van het land is de tante van Bobo: tante Pieta Secuur. Ze gaat twee keer per dag in bad en op haar kleren is nooit een veeg of een vlekje te zien. Maar tante Pieta Secuur wil dat alle andere konijnen er ook zo keurig, zo schoon en zo netjes uitzien.

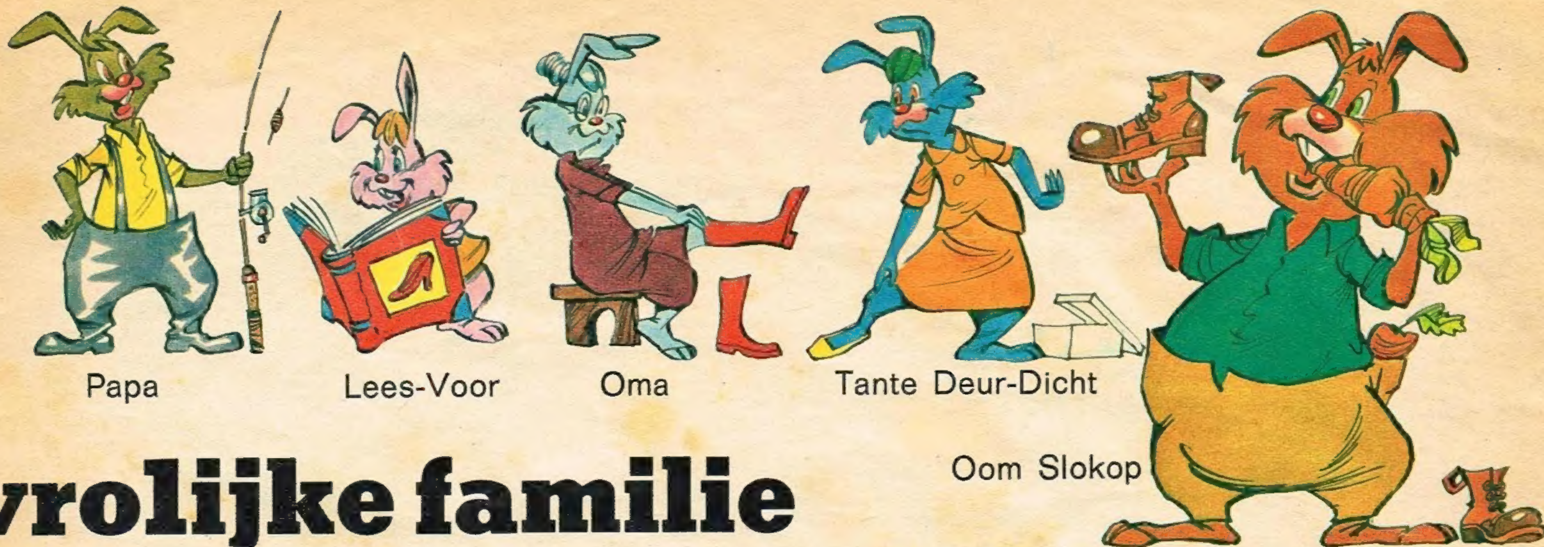
2. Denk maar niet dat tante Pieta zomaar in de bus stapt. Eerst moeten de chauffeur en de conducteur uitstappen. Door haar vergrootglas bekijkt ze de twee buskonijnen van top tot teen. ,,Het lijkt nergens op!'' roept ze boos. ,,Het moest verboden worden om zó in een autobus te komen!''

3. ,,Je hebt een vlek op je jas, chauffeur! En er zitten haren op je kraag! Heb je thuis soms geen behoorlijke borstel om je af te schuieren? Gelukkig maar dat ik er een meegenomen heb. Hier, viespeuk! Poets je onmiddellijk schoon. En schaam je dat je me zó onder ogen hebt durven komen.''

4. Daarna krijgt de conducteur nog wat te horen. ,,Waarom zijn je schoenen niet gepoetst? Vanmorgen zeker te lang in je bed gelegen, hè? Geen tijd meer gehad om met schone schoenen op stap te gaan! Maar ik heb de spullen meegebracht: schoencrème, borstel, ga je gang!'' moppert ze.

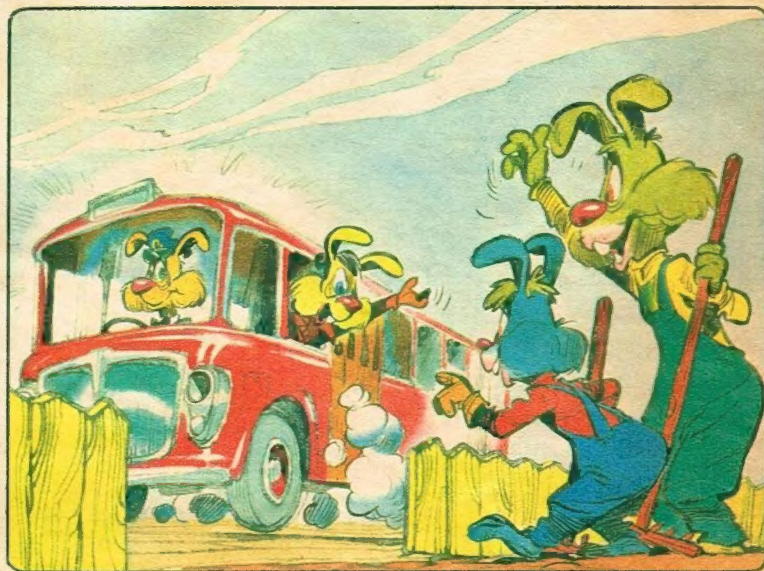
vrolijke familie

5. Terwijl de twee buskonijnen ijverig staan te poetsen, gaat tante Pieta Secuur in de bus een kijkje nemen. „Waardeloos!" roept ze. „Wat een stofboel is het daarbinnen! Als jullie dat niet keurig schoonmaken, koop ik geen kaartje en ga ik niet mee!" De buskonijnen zuchten eens.

6. Ze gaan meteen aan de slag om de bus schoon te maken. Mag tante Pieta Secuur dat nou allemaal wel zeggen? Zij is toch niet de baas van Konijnenland? Och, de buskonijnen kennen haar al lang. Ze weten best wat er gebeurt als Tante Pieta uitgemopperd is. Dan komt er een verrassing!

7. Tante Pieta kan de lekkerste taarten bakken van de wereld. En als alles en iedereen schoon en netjes is, gaat ze altijd trakteren. Kijk maar: de conducteur en de chauffeur krijgen allebei een heerlijke appeltaart. Tante Pieta kijkt opeens helemaal niet meer streng. Ze lacht: haha!

8. Bobo en mama Konijn zijn samen in de tuin aan het werken. Daar komt de bus voorbij. „Kijk, tante Pieta zit erin!" roept Bobo. „Wat zal de bus nu netjes zijn." Tante Pieta wuift uit het raampje en roept: „Ik kom weer eens gauw!" Vinden Bobo en mama dat leuk? Een beetje ja, een beetje nee!!

De eerste bloemetjes

Ik ken een klokje dat niet tikt
En dat geen wijzers heeft.
Het heeft een kopje en dat knikt,
Het bibbert wat, het beeft.
Heb je het koud, klein sneeuwklokje?
Wij hebben nog geen zon.
Dicht bij je valt een sneeuwvlokje
Het zegt niet eens pardon!

Het klokje zegt: dat hoeft ook niet,
De sneeuw doet mij geen pijn,
Ik kan ertegen, zo je ziet,
Al ben ik dan ook klein.
Het klokje dat niet tikken kan
Kijkt even om zich heen.
Het is zo stil. Het schrikt ervan,
Het is ook zo alleen!

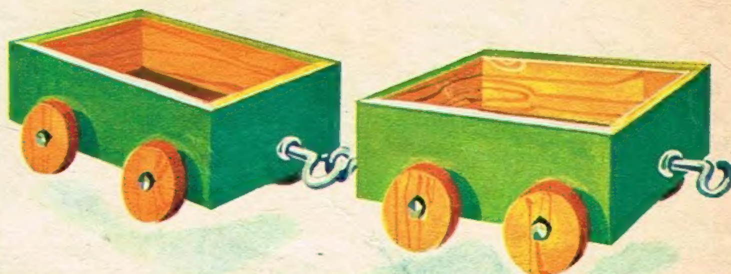
Maar plotseling, in ene keer,
Is ook de krokus daar.
De sneeuwklok is niet eenzaam meer,
Ze praten met elkaar.
De kleine krokus pronkt zo graag,
In wit en geel en paars,
En hij lapt lekker na vandaag
De winter aan zijn laars.

Dus winter, pak je koffers maar,
En zet het op een lopen.
De eerste bloempjes van het jaar
Zijn allemaal al open!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Schrijf de woorden na op de lijntjes. Kun je het verhaaltje al lezen?

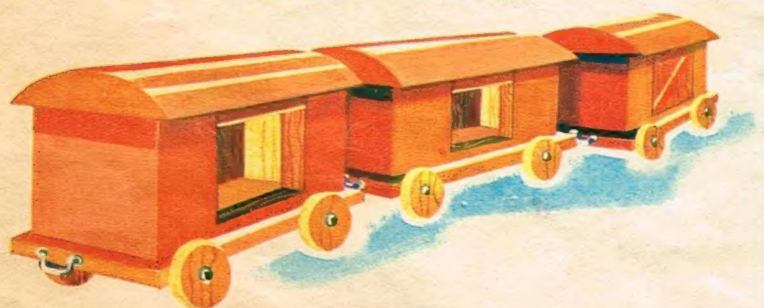
een locomotief

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

twee groene wagens

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Marc heeft een trein.
Hij heeft een locomotief
met wel vijf wagens.
Twee wagens zijn groen.
Drie wagens zijn rood.
Pas op, Marc.
Trek niet te hard aan het touw.
Dan valt je treintje om.
Dag, trein! Goede reis.
Dag, Marc. Speel maar fijn!

drie rode wagens

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

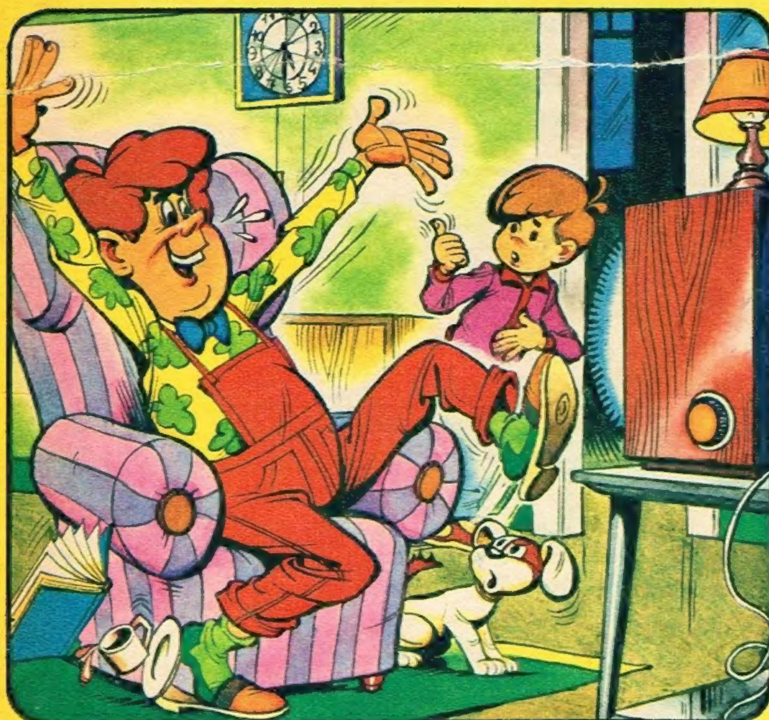
Marc trekt de trein.

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

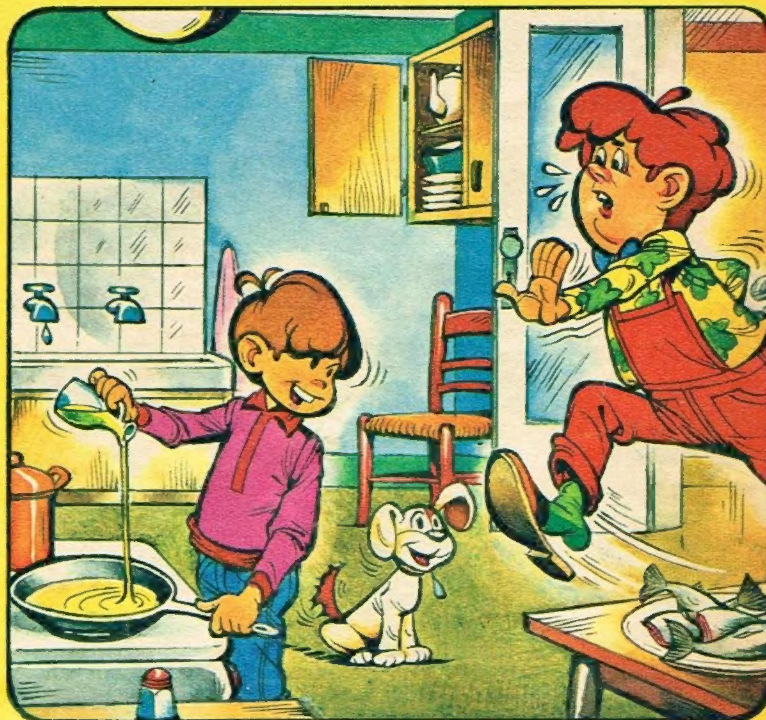

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Oom Stuntel zit te kijken naar een geweldig leuk televisiestuk. Hij lacht zich slap en hij maait van plezier met zijn armen door de lucht. Zijn boek en zijn theekopje vallen op de grond. Gelukkig is het kopje leeg. „Haha!" lacht oom. „Het is lang geleden dat ik zó gegierd heb!"

2. Zijn neef, handige Heintje, heeft ondertussen honger gekregen. Samen met Flap de hond is hij naar de keuken gegaan om vis te bakken. Maar het stuk is afgelopen en oom Stuntel stormt de keuken binnen. „Nee, Heintje en Flap!" roept hij. „De keuken uit! Ik zorg voor het eten!"

3. Goed, als oom per se het eten zelf klaar wil maken, dan gaat Heintje met zijn hond wel naar boven. „Ik hoop dat de visjes gauw gaar zijn," zegt Heintje tegen Flap. „Mijn maag knort van de honger." „Waf," zegt Flap, Dat betekent: de mijne ook! Oom heeft de visjes al in de pan gelegd.

4. Juist liggen ze te sissen in de olie, als de telefoon rinkelt. Oom is zeker bang dat Heintje de hoorn op zal nemen. Hij holt de keuken uit om het eerst bij de telefoon te zijn. In de haast verliest hij een pantoffel en hij laat ook een bord uit zijn handen vallen. „Hallo, met Stuntel!"

5. „Ha, ben jij daar, buurman? Heb jij ook naar de televisie gekeken? Heb je ook zo hard gelachen? Haha, wat was het leuk!'' Oom Stuntel begint alle grapjes van het stuk nog eens op te halen. Daarbij vergeet hij zijn visjes. Eerst worden ze geel, dan worden ze bruin en daarna zwart. Bah!

6. Heintje zit een kunstje met kaarten te doen. Hij denkt: als ik speel, vergeet ik mijn honger. Maar plotseling ruikt hij een heel vieze lucht. Er komt een pluimpje rook door de deur. „Flap,'' zegt Heintje, „er is beneden iets niet in orde. Als er maar niets met onze visjes is gebeurd.''

7. Oom heeft het nu ook geroken. Hij heeft het telefoongesprek gauw afgebroken. De vis is helemaal verbrand. En de keuken is door de damp ontzettend vies en glibberig geworden. „ik ga maar schoonmaak houden. Er is toch geen eten meer in huis,'' zucht oom. Maar Heintje is er ook nog.

8. Hij is vlug naar zijn moeder gelopen. Die had nog wel wat eten in de kelder. Als hij terugkomt, staat oom op de keukentrap te zuchten: „Ik heb zo'n lege maag!'' „Kom gauw, oom,'' zegt Heintje. „Mijn moeder heeft vis en frites meegegeven.'' Samen eten ze alles op. Maar Flap krijgt ook wat!

We wonen allemaal i

1. Iedereen moet weleens naar de kapper. Ook als je in een gele caravan woont. Papa Zonnemans, opa, oom Wim en de jongens zijn naar de herenkapper geweest. Daar gaat het heel wat vlugger dan in de sjieke dameskapsalon.

2. Baby plukt aan oma's haar. Dat is niet erg. Oma moet nog geholpen worden. Mama's haar wordt geborsteld en Marjo, met haar mandje appels, kijkt toe. „Knip niet in Loekies oor, juffrouw," zegt Anja. „Dat doet pijn, hoor!"

Er zijn zes kammen in de teke

n een gele caravan

3. Wiesje geeft de telefoonjuffrouw een vaasje bloemen. Lucie knipt de haren van haar pop. „Zijn jullie nu nog niet klaar?" roept papa Zonnemans ongeduldig. De tweeling voor het raam denkt: fijn dat wij geen meisjes zijn!

4. Peter is met zijn drie katjes aan het spelen. Katjes hoeven nooit naar de kapper. Tippie de hond wel. Zijn kapper heet trimmer. Het duurt nog een hele poos voor ze allemaal klaar zijn. En oei, wat moet mama dan betalen?

ing verstopt. Kun je ze vinden?

VIS, VIS, WIE KOOPT ER VIS?

Hier zie je vier vissersmeisjes. Drie zijn precies hetzelfde. Kijk eens goed welk meisje anders is!

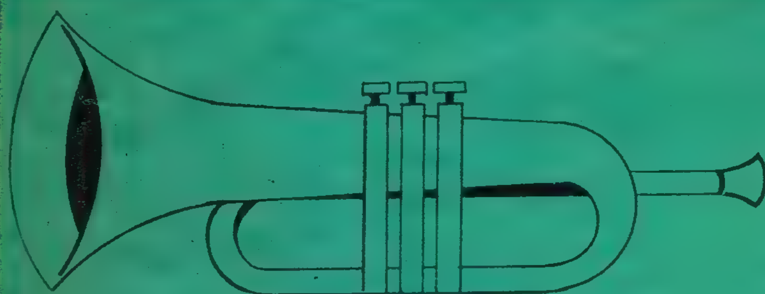
Dat mooie tentje op de plaat heet WIGWAM. De drie Indiaantjes willen naar het opperhoofd, dat bij de wigwam staat. Als je de lijntjes volgt, kun je zien wie het goede pad kiest.

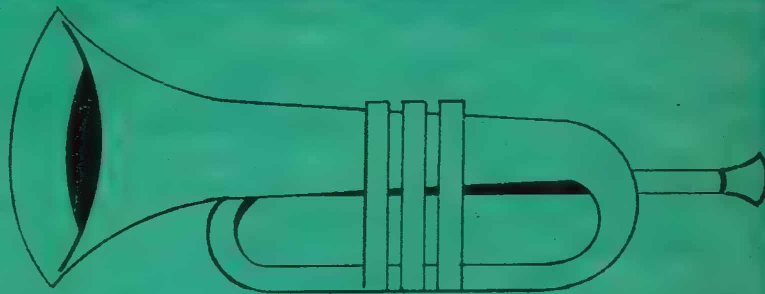
BALLONNEN EN TROMPETTEN!

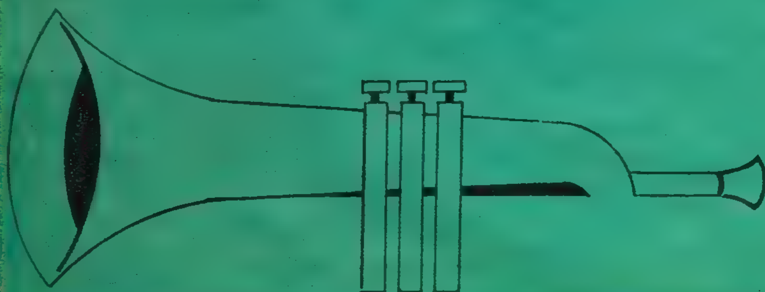

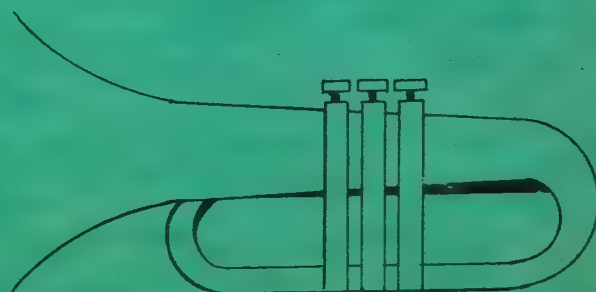

Wat heeft dit beertje mooie ballonnen! Op het tweede plaatje zie je ze in het groot. Maar daar hebben ze geen kleurtjes. Maak je ze even mooi als de kleine ballonnetjes?

Vier muzikanten hebben ieder een trompet nodig. Maar alleen de eerste is helemaal klaar. Teken jij de tweede, de derde en de vierde af?

HET SPEELGOED-ZIEKENHUIS

Er was eens een meisje, dat graag verpleegster wilde worden. Haar moeder had een echt verpleegsterspak voor haar gemaakt.
„Nu kun je spelen dat je verpleegster bent," zei moeder. „Als je groot bent, wordt het pas echt." Ria, zo heette het meisje, speelde vanaf die dag bijna nooit iets anders dan verpleegstertje. Dikwijls moest haar broertje Bob dan dokter zijn.
En wie waren de zieken? De drie poppen en de teddybeer natuurlijk.
Op een dag zei de teddybeer tegen de poppen: „Ik heb er genoeg van om altijd maar te moeten doen of ik ziek ben!"
„Wij eigenlijk ook," zeiden de poppen. „De ene dag moeten we doen of we buikpijn hebben en de hele tijd maar ‚mama' roepen, de andere dag hebben we de griep of de mazelen!"
„En we zijn nog wel zulke gezonde stukken speelgoed," gromde de teddybeer. „Ik heb de laatste maand zeven keer oorontsteking gehad. Leuk, hoor! Allemaal lappen om mijn kop! En dat terwijl me niets mankeerde."
„Wat zullen we vandaag weer voor ziektes krijgen?" zuchtte de pop met het geruite mutsje. „Misschien wel geelzucht, zoals laatst. Toen had Bob mijn gezicht helemaal geel geverfd."
„Laten we naar buiten gaan, in de sneeuw," stelde de teddybeer voor. „Daar is het zo gezond. En als we fijn aan het spelen zijn, kan zuster Ria onmogelijk beweren dat we ziek zijn."
„Dat moeten we doen!" riepen de poppen en ze huppelden vrolijk naar buiten.
De teddybeer bond de ski's onder en suisde met een vaartje de heuvel af. De drie poppen gingen om de beurt op de kleine slee. Ze vonden het heerlijk om nu eens niet aan buikpijn, griep of andere ziektes te moeten denken.
„Als zuster Ria komt en zegt dat we niet in orde zijn, lopen we lekker weg!" lachten de poppen.
Maar toen gebeurde er een ongeluk. De teddybeer suisde te vlug van de heuvel en sloeg over de kop. Hij knorde vreselijk. En de drie poppen gilden zo hard van schrik, dat zuster Ria het binnen kon horen.
„Gauw, Bob, de brancard," riep ze, toen ze in de verte de teddybeer zag spartelen.
Ze bonden een handdoek vast aan twee stokken en toen hadden ze een echte brancard.
Voorzichtig tilden ze de teddybeer op, legde hem op de brancard en droegen hem naar binnen.
„Je zult naar mijn speelgoedziekenhuis moeten, Teddy," zuchtte zuster Ria. „Je poot is er lelijk aan toe. Ik zal er maar gauw een verband om doen."
Ondertussen stonden de poppen met verdrietige gezichten bij elkaar.
„Nu moet de teddybeer echt naar het ziekenhuis," zeiden ze.
En ze vonden er opeens niets meer aan om in de sneeuw te spelen.
„Arme beer! Wat zal hij zich eenzaam voelen, zo alleen op de ziekenzaal! Zullen we hem maar gezelschap houden?"
Even later, juist toen zuster Ria de teddybeer in bed had gelegd, kwamen de poppen bij haar.
„Ik heb pijn in mijn arm," zei de ene pop.
„En ik in mijn been," kreunde de tweede.
„En ik heb kou gevat," zei nummer drie.
Het duurde niet lang, of ze lagen alle drie in het speelgoedziekenhuis. Daar werden ze heerlijk verwend door zuster Ria.
En ze besloten om nooit van haar weg te lopen. Gelukkig maar. Nu kon zuster Ria nog dikwijls ziekenzuster spelen in haar fijne, kleine verpleegsterspak!

Mevrouwtje

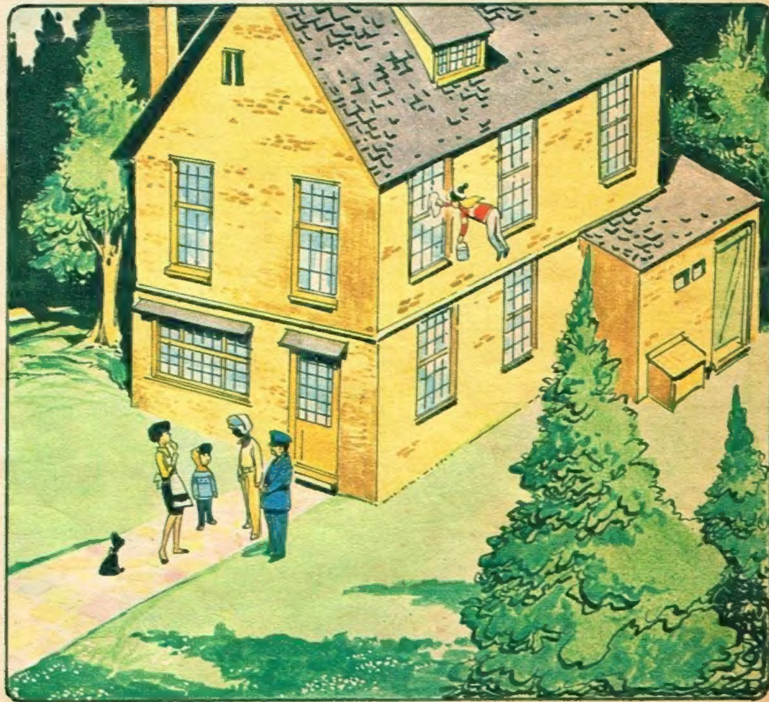

1. „In dit huis wonen geen gewone mensen," zegt de piloot van de helikopter tegen de baas van het vliegveld. „Ik heb twee kinderen op een tapijtje door de lucht zien vliegen. Die kleine jongen was er ook bij. „Meen je dat werkelijk?" vraagt zijn baas nogal ongelovig.

2. Mevrouwtje Sprokeboom werkt met Pukkie in de tuin. Ze is eigenlijk de koningin van Sprookjesland. Met twee sprookjeskinderen, Pukkie en Wanda, woont ze nu als mevrouwtje Sprokeboom bij de mensen. Het is dus waar wat de piloot vertelde. Er wonen geen gewone mensen hier!

3. Mevrouwtje Sprokeboom wil voor niemand weten wie ze is. Ze heeft de kinderen verboden om toverdingen te doen. Maar Pukkie en Wanda zijn dikwijls stout. Daar heb je het nu, denkt ze, als ze de twee mannen op haar af ziet komen. „Kunnen wij u even spreken?" vragen ze.

4. „Ik heb gehoord, dat hier getoverd wordt," zegt de baas van het vliegveld. „En dat uw kinderen kunnen vliegen." Mevrouwtje Sprokeboom schrikt. Ze ziet dat Wanda juist weer een toverkunst uithaalt. Aan de zijkant van het huis lapt ze de ramen, zonder trap of laddertje!

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 18410. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent.
Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: postgirorekening 159000 t.n.v. Bobo-Haarlem. Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postgirorekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

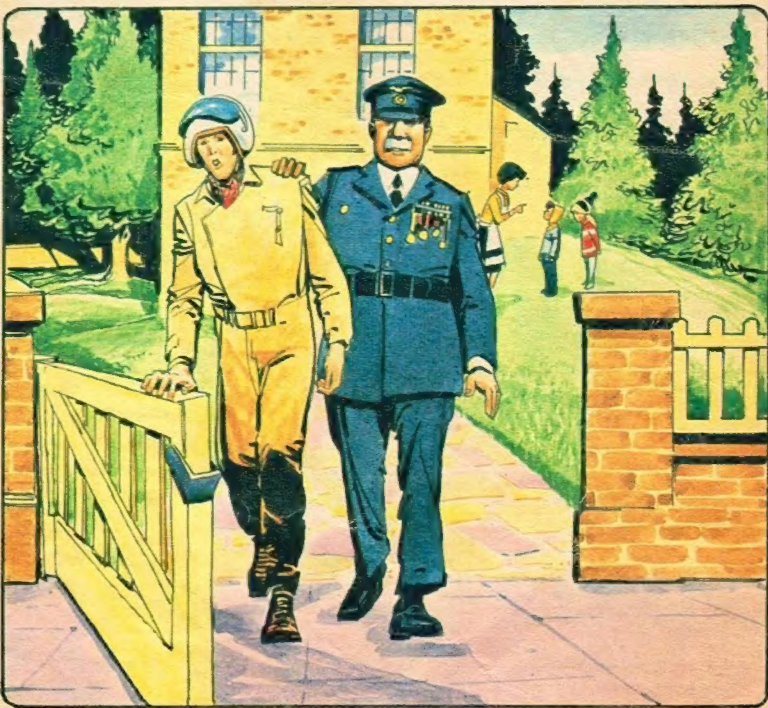
5. Als die twee mannen maar niet omkijken, denkt ze nog. „Nou, jongen, je kent me toch nog wel?" vraagt de piloot. Pukkie weet niet wat hij zeggen moet. Ze willen hun geheim immers bewaren. „Zien wij er niet als gewone mensen uit?" vraagt mevrouwtje Sprokeboom heel slim.

6. „Ja ja, dat wel," zegt de baas van het vliegveld. „Ik denk dat de piloot zich vergist heeft." Maar de piloot heeft zich juist omgekeerd. Hij ziet Wanda door de lucht zweven. Nu ziet Wanda ook dat er bezoek is. Ze fluistert vlug een toverspreuk: „Er moet een trap komen!"

7. „Kijk!" schreeuwt de piloot, „dat meisje vliegt!" Hij pakt zijn baas bij de arm. Maar wanneer de baas zich omgekeerd heeft en omhoogkijkt, staat Wanda al rustig op de trap, die ze zo juist getoverd heeft. „Dat meisje vliegt helemaal niet!" lacht de baas van het vliegveld.

8. „Neem me niet kwalijk, mevrouw," zegt hij dan. „Mijn arme piloot moet eens naar de oogarts, want hij ziet dingen die niet bestaan." „Wat moet die piloot wel denken!" moppert mevrouwtje Sprokeboom als ze weg zijn. „Nu geen getover meer, kinderen. Goed begrepen?"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Wat zijn deze kleine Indiaantjes leuk aan het spelen! Zou je niet graag met ze mee willen doen? Kijk maar heel goed naar de plaat, dan weet je het antwoord op de vragen hieronder.

1. Hoeveel Indiaantjes zie je?
2. Hoeveel zitten er op een paard?
3. Hoeveel zie je er met een roeispaan in de hand?

4. Hoeveel paarden zie je?
5. Hoeveel benen hebben vier paarden?
6. Hoeveel oren hebben vier paarden?

7. Tel nu de kikkers eens.
8. Hoeveel kikkers springen er?
9. Hoeveel kikkers zitten?

10. Hoeveel bootjes zie je?
11. Hoeveel bootjes slaan er om?
12. Hoeveel bootjes varen nog?

13. Tel de roeispanen eens.
14. Waarvan zijn roeispanen gemaakt?
15. Waar komt het hout vandaan?

16. Zie je ook vogels? Hoeveel?
17. Hoeveel vleugels heeft een vogel?
18. Hoeveel vleugels hebben alle vogels van de plaat?

Antwoorden: 1 negen, 2 vier, 3 drie, 4 vier, 5 zestien, 6 acht, 7 drie, 8 twee, 9 een, 10 twee, 11 een, 12 een, 13 vier, 14 hout, 15 bomen, 16 twee, 17 twee, 18 vier.

© WORLD COPYRIGHT N.V. UITGEVERIJ DE SPAARNESTAD, HAARLEM